

Бајка о дечаку и Месецу - 50 година касније

Интервју

Стефан: Са нама је данас Коста, јунак приче „Бајка о дечаку и Месецу“ Стевана Раичковића. Као што знате он је пре педесет година сазнао да су људи отишли на Месец и био је опчињен тим догађајем толико да је пожелело да дохвати Месец.

Стефан: Коста, како се завршила та авантура пре педесет година?

Коста: Уморио сам се после пола сата пењања уз брдо и сео на камен да се одморим. Убрзо је стигла моја мама, казала да је мрак одавно пао и да ћемо се заједно вратити кући. Мислио сам да је љута, али она ме је одвела до моје собе и рекла:

- Време је за спавање, сунце моје.

- Више волим Месец - помислио сам и заспао мислећи о томе како ћу неки други пут дохватити Месец.

Стефан: Како је авантура утицала на ваш живот?

Коста: Ишао сам у школу и учио да је Месец Замљин сателит и схватио да се не може ухватити руком. Ипак, веровао сам да је он жив и да некако могу да му се приближим. Успео сам да то постигнем кроз своје научнофантастичне приче и романе. Постао сам писац. У првој причи коју сам написао главни јунак, дечак, разговара са Месецом кад се он довољно приближи на свом путу око Земље. Они седе заједно на обронку планине и постају пријатељи.

Стефан: Да ли сада пишете неку књигу?

Коста: Да, пишем роман „Лунаград“ у коме се радња дешава у граду месеца, тамо живе млади месеци који се припремају за задатак да буду сателити неких нових планета. Деци која размишљају о Месецу и желе да га дохвате, сигурно ће се свидети овај роман.

Стефан: Хвала Коста, желим вам много успеха у писању нових књига.

Стефан Нецић
Константин Павић

